
Документ за разглеждане в заседание

B8-1235/2016

16.11.2016

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на въпроси с искане за устен отговор B8-1805/2016 и B8-1806/2016

внесено съгласно член 128, параграф 5 от Правилника за дейността

относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените (2016/2966(RSP))

Анна Мария Кораца Билд, Констанс Льо Грип, Барбара Матера, Моника Холмайер, Естебан Гонсалес Понс, Елисавет Воземберг-Вриониди, Тереса Хименес-Бесерил Барио, Агнешка Козловска-Райевич, Чаба Шогор, Рашида Дати, Алесандра Мусолини, Мария Габриел, Франсеск Гамбус, Сирпа Пиетикяйнен, Роса Естарас Ферагут, Томаш Здоховски

от името на групата PPE

Кристин Рево д'Алон Бонфоа, Мария Арена, Биргит Зипел, Ираче Гарсия Перес, Афзал Кан, Пина Пичерно, Георги Пирински, Лиса Яконсари, Димитрис Пападакис, Ерик Андрийо, Марк Тарабела, Ана Гомеш, Перванш Берес, Серхио Гутierrez Прието, Силвия-Ивон Кауфман, Ели Шлайн, Йозеф Вайденохолцер, Клод Морайс, Милтиадис Киркос, Олга Сехналова, Хуан Фернандо Лопес Агилар, Сесил Кашету Киенге, Силви Гийом, Момчил Неков, Юг Байе, Юте Гутеланд, Шон Саймън, Таня Файон, Вилия Блинкевичуте, Сурая

Пост, Йенс Нилсон, Анна Хед, Кати Пири, Агнес Йонгериус, Марю Лауристин, Петер Нидермюлер, Марлене Мици, Оле Лудвигсон, Зигмантас Балчитис, Мария Нойхл, Венсан Пейон, Брандо Бенифеи, Лилиана Родригеш, Кристина Либацка, Джули Уорд, Каролине Грасвандер-Хайнц, Мади Делво, Елена Валенсиано, Моника Смолкова, Дору-Клаудиан Фрунзулика, Ейдер Гардиасабал Рубиал, Марита Улвског, Биляна Борзан, Мириам Дали, Едуар Мартен

от името на групата S&D

Ангелика Млинар, Беатрис Бесера Бастеречеа, Исаскун Билбао Барандика, Мариел дьо Сарнез, Дита Харанзова, Фредерик Рийс, Луи Мишел, Виктор Успаских

от името на групата ALDE

Иржи Машалка, Малин Бьорк, Костадинка Кунева, Меря Кюльонен, София Сакорафа, Анхела Валина, Палома Лопес Бермехо, Катержина Конечна, Мария Лидия Сенра Родригес, Шефан Ек, Димитриос Пападимулис, Стелиос Кулоглу, Костас Хрисогонос, Аня Хазекамп, Хосу Хуаристи Абаунс, Елеонора Форенца, Лола Санчес Калдентей, Естефания Торес Мартинес, Таня Гонсалес Пеняс, Мигел Урбан Креспо, Шабьер Бенито Силуага

от името на групата GUE/NGL

Улрике Луначек, Тери Райнтке

от името на групата Verts/ALE

**Резолюция на Европейския парламент относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените
(2016/2966(RSP))**

Европейският парламент,

- като взе предвид член 2 и член 3, параграф 3, втора алинея от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и членове 8, 19, 157 и 216 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид членове 21, 23, 24 и 25 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Пекинската декларация и платформа за действие, приети на Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., както и последващите документи за резултатите, приети на специалните сесии на Обединените нации „Пекин + 5“ (2000 г.), „Пекин + 10“ (2005 г.), „Пекин + 15“ (2010 г.) и „Пекин + 20“ (2015 г.),
- като взе предвид разпоредбите на правните инструменти на Организацията на Обединените нации (ООН) в областта на правата на човека, и по-специално инструментите, свързани с правата на жените, като Устава на ООН, Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, Конвенцията за преследване на търговията с хора и експлоатацията на чужда проституция, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и факултативния протокол към нея, Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, Конвенцията от 1951 г. относно статута на бежанците и принципа на неотблъскване, както и Конвенцията на Обединените нации за правата на хората с увреждания,
- като взе предвид член 11, параграф 1, буква г) от Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, приета с Резолюция 34/180 на Общото събрание на ООН от 18 декември 1979 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 9 юни 2015 г. относно стратегията на ЕС за равенство между жените и мъжете за периода след 2015 г.¹,
- като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените², своята резолюция от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с

¹ Приети текстове, P8_TA(2015)0218.

² В С 285 Е, 21.10.2010 г., стр. 53.

насилието срещу жени¹ и своята резолюция от 6 февруари 2013 г. относно 57-мата сесия на Комисията по статута на жените към ООН: изкореняване и предотвратяване на всички форми на насилие спрямо жени и момичета²,

- като взе предвид своята резолюция от 25 февруари 2014 г., съдържаща препоръки към Комисията относно борбата с насилието над жени³,
- като взе предвид Европейския пакт за равенство между половете (2011—2020 г.), приет от Съвета на Европейския съюз през март 2011 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС относно насилието срещу жените и момичетата и борбата с всички форми на дискриминация срещу тях,
- като взе предвид оценката на европейската добавена стойност⁴,
- като взе предвид програма „Права, равенство и гражданство“ за периода 2014—2020 година,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 3 декември 2015 г., озаглавен „Стратегически ангажимент за равенство между половете за периода 2016 – 2019 г.“ (SWD(2015)0278),
- като взе предвид декларацията от 7 декември 2015 г. относно равенството между половете на председателстващата ЕС тройка — Нидерландия, Словакия и Малта,
- като взе предвид доклада на Агенцията на Европейския съюз за основните права, озаглавен „Насилието срещу жените: общоевропейско проучване“, публикуван през март 2014 г.,
- като взе предвид Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления⁵,
- като взе предвид Директива 2011/99/ЕС относно европейската заповед за защита⁶ и Регламент (ЕС) № 606/2013 относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела⁷,
- като взе предвид Директива 2011/36/ЕС относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него⁸ и Директива 2011/92/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета⁹;
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа относно предотвратяването и

---

¹ ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 26.

² Приети текстове, P7_TA(2013)0045.

³ Приети текстове, P7_TA(2014)0126.

⁴ PE 504.467.

⁵ ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57.

⁶ ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 2.

⁷ ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 4.

⁸ ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1.

⁹ ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр.1.

борбата с насилието срещу жените и домашното насилие (Истанбулска конвенция),

- като взе предвид пътната карта на Комисията относно възможното присъединяване на ЕС към Конвенцията от Истанбул, публикувана през октомври 2015 г.,
  - като взе предвид предложенията на Комисията за решение на Съвета относно подписването и сключването от името на Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените¹,
  - като взе предвид въпросите към Комисията и Съвета относно присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените (О-000121/2016 – В8-1805/2016 и О-000122/2016 – В8-1806/2016),
  - като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че съгласно приетото в Договорите и Хартата на основните права равенството между половете е основна ценност на ЕС, която ЕС се ангажира да включва във всички свои дейности, и като има предвид, че равенството между половете е от първостепенна важност като стратегическа цел за постигане на общите цели на стратегията „Европа 2020“ за растеж, заетост и социално приобщаване;
- Б. като има предвид, че правото на равно третиране и на недискриминация е определящо основно право, което е признато в Договорите на Европейския съюз и е дълбоко вкоренено в европейското общество, и като има предвид, че това право е от съществено значение за по-нататъшното развитие на обществото и следва да се прилага в законодателството, на практика, в съдебната практика и в реалния живот;
- В. като има предвид, че в Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления насилието, основано на пола, се определя като насилие, което е насочено срещу дадено лице поради неговия пол, полова идентичност или полого изразяване, или което засяга непропорционално лица от определен пол; като има предвид, че това може да причини физическо, сексуално, емоционално или психическо страдание или икономически загуби на жертвите, като същевременно оказва въздействие върху техните семейства и роднини, както и върху обществото като цяло; като има предвид, че насилието, основано на пола, представлява крайна форма на дискриминация и нарушение на основните права и свободи на жертвата, които са едновременно причина за неравенството между половете и следствие от него; като има предвид също, че насилието срещу жени и момичета включва насилие при близки взаимоотношения, сексуално насилие (включително изнасилване, сексуално насилие и тормоз), трафик на хора, робство, включително новите форми на насилие срещу жени и момичета в интернет, и различни форми на

---

¹ COM(2016) 109 окончателен и COM(2016) 111 окончателен.

нанасящи вреди практики, като например принудителни бракове, генитално осакатяване на жените и т.нар. „престъпления на честта“;

- Г. като има предвид, че насилието срещу жените и насилието, основано на пола, все още са широко разпространени явления в рамките на ЕС; като има предвид, че оценките, съдържащи се в проучване на Агенцията за основните права от 2014 г. относно насилието срещу жените, в съответствие с други съществуващи проучвания, сочат, че една трета от всички жени в Европа са преживели актове на физическо или сексуално насилие поне веднъж през живота си като възрастни, 20 % от младите жени (18—29 години) са били жертва на сексуален тормоз в интернет, една от всеки пет жени (18 %) е била нападана, една на всеки двадесет жени е била изнасилена, а повече от една десета са били жертва на сексуално насилие, включващо липса на съгласие или използването на сила; като има предвид, че в това проучване се обяснява също така, че повечето случаи на насилие не са били докладвани пред никакви органи, което показва, че проучванията на виктимизацията са от основно значение наред с административната статистика, с цел да се добие пълна картина на различните форми на насилие срещу жените; като има предвид също така, че са необходими допълнителни мерки за насърчаване на жените, жертви на насилие, да докладват своите преживявания и да потърсят помощ, както и за да се гарантира, че доставчиците на услуги могат да отговорят на нуждите на жертвите и да ги информират за техните права и съществуващите форми на подпомагане;
- Д. като има предвид, че според оценката за европейската добавена стойност годишните разходи за ЕС вследствие на насилие срещу жени и насилие, основано на пола, се оценяват на 228 млрд. евро през 2011 г. (т.е. 1,8 % от БВП на ЕС), от които 45 млрд. евро годишно под формата на разходи за обществени и държавни услуги и 24 млрд. евро за пропуснати икономически резултати;
- Е. като има предвид, че Комисията подчерта в своя стратегически ангажимент за равенство между половете за периода 2016—2019 г., че насилието срещу жените и насилието, основано на пола, което вреди на здравето и благосъстоянието на жените, на професионалния живот, на икономическата им независимост и на икономиката, са едни от ключовите проблеми, които следва да бъдат разрешени с цел постигане на истинско равенство между половете;
- Ж. като има предвид, че насилието срещу жените прекалено често се счита за личен проблем и твърде лесно се толерира; като има предвид, че то всъщност съставлява нарушение на основните права и сериозно престъпление, което трябва да се санкционира като такова; като има предвид, че трябва да се сложи край на безнаказаността на извършителите, за да се прекъсне порочният кръг на мълчание и самота за жени и момичета, жертви на насилие;
- З. като има предвид, че никое изолирано действие не може да премахне насилието срещу жените и насилието, основано на пола, но че комбинация от действия в областта на инфраструктурата, правото, съдебната система, правоприлагането, културата, образованието, социалните грижи, здравеопазването, както и други действия, свързани с предоставянето на услуги, може в значителна степен да повиши осведомеността и да намали насилието и последствията от него;

- И. като има предвид, че поради фактори като етническа принадлежност, вероизповедание или убеждения, здравословно състояние, гражданско състояние, жилище, миграционен статут, възраст, увреждания, класа, сексуална ориентация, полава идентичност и изразяване на половата идентичност жените могат да имат специални потребности и да бъдат по-уязвими на множествена дискриминация, като това предполага, че те следва да се ползват от специална закрила;
- Й. като има предвид, че приемането на новите насоки на ЕС относно насилието спрямо жени и момичета и премахването на всички форми на дискриминация срещу тях, както и отделната глава относно закрилата на жените от основано на пола насилие в Стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека, показват ясната политическа воля на ЕС да разглежда въпроса за правата на жените като приоритетен и да предприеме дългосрочни действия в тази област; като има предвид, че постигането на съгласуваност между вътрешното и външното измерение на политиките относно правата на човека може понякога да разкрие несъответствие между думи и дела;
- К. като има предвид, че гражданите и постоянно пребиваващите лица в Европейския съюз не получават еднаква закрила срещу насилието, основано на пола, поради липсата на съгласувана рамка и различните политики и законодателства в държавите членки по отношение, наред с другото, на определението на престъпленията и обхвата на законодателството, като поради тази причина те са по-малко защитени от насилие;
- Л. като има предвид, че на 4 март 2016 г. Комисията предложи ЕС да се присъедини към Конвенцията от Истанбул – първият правно обвързващ инструмент за предотвратяване и борба с насилието срещу жените на международно равнище.
- М. като има предвид, че всички държави – членки на ЕС, са подписали тази Конвенция, но само четиринадесет са я ратифицирали.
- Н. като има предвид, че с ратификацията на Конвенцията няма да се постигнат резултати, ако не е осигурено правилното изпълнение и не са заделени достатъчни финансови и човешки ресурси за превенция и борба с насилието срещу жени и насилието, основано на пола, както и за защита на жертвите;
- О. като има предвид, че Конвенцията от Истанбул възприема всеобхватен подход към проблема на насилието срещу жени и момичета и насилието, основано на пола, от широк кръг от гледни точки, като превенция, борба срещу дискриминацията, наказателноправни мерки за борба срещу безнаказаността, закрила и подкрепа на жертвите, защита на децата, защита на жените, търсещи убежище и жените бежанци, както и по-добро събиране на данни; като има предвид, че този подход предполага приемането на интегрирани политики, съчетаването на мерки в различни области, ръководени от множество заинтересовани страни (съдебни, полицейски и социални органи, неправителствени организации, местни и регионални асоциации, правителствата и др.) на всички равнища на управление;
- П. като има предвид, че Конвенцията от Истанбул е смесено споразумение, което дава възможност за присъединяване на ЕС успоредно с присъединяването на

държавите членки, тъй като ЕС е компетентен в различни области, включително правата на жертвите и заповедите за защита, убежището и миграцията, както и в съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси;

1. припомня, че по силата на член 2 от ДЕС и на Хартата на основните права Комисията е обвързана да гарантира, насърчава и предприема действия в полза на равенството между половете;
2. приветства предложението на Комисията за подписване и сключване на споразумението за присъединяване на ЕС към Конвенцията от Истанбул, но изразява съжаление относно факта, че преговорите в Съвета не вървят със същата скорост;
3. подчертава, че присъединяването на ЕС ще гарантира съгласувана европейска правна рамка за предотвратяване и борба с насилието срещу жените и основаното на пола насилие, както и закрила за жертвите на насилие; подчертава, че това ще осигури по-голяма съгласуваност и ефикасност във външните и вътрешните политики на ЕС, ще гарантира по-добър мониторинг, тълкуване и прилагане на правото, програмите и фондовете на ЕС, свързани с Конвенцията, както и по-адекватно и по-добро събиране на разбити данни относно насилието спрямо жените и насилието, основано на пола, на равнище ЕС, и ще засили отчетността на ЕС на международно равнище; подчертава в допълнение, че присъединяването на ЕС ще упражни подновен политически натиск върху държавите членки да ратифицират този инструмент;
4. призовава Съвета и Комисията да ускорят преговорите за подписване и сключване на Конвенцията от Истанбул;
5. подкрепя присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул на широка основа и без резерви;
6. призовава Комисията и Съвета да гарантират, че Парламентът ще бъде изцяло ангажиран с процеса на мониторинг на конвенцията след присъединяване на ЕС към Конвенцията от Истанбул, както е предвидено в член 218 от ДФЕС;
7. припомня, че присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул не освобождава държавите членки от националните ратификации на конвенцията; поради това призовава всички държави членки, които все още не са направили това, да ратифицират своевременно Конвенцията от Истанбул;
8. призовава държавите членки да гарантират правилното прилагане на Конвенцията и да предоставят подходящи финансови и човешки ресурси за превенция и борба с насилието над жени и насилието, основано на пола, както и за закрила на жертвите;
9. счита, че усилията на ЕС за изкореняване на насилието срещу жени и момичета трябва да бъдат част от всеобхватен план за борба с всички форми на неравенство между половете; призовава за стратегия на ЕС за борба с насилието срещу жените и насилието, основано на пола;

10. призовава Комисията, както вече направи в своята резолюция от 25 февруари 2014 г., съдържаща препоръки за борба с насилието срещу жени, да представи правен акт, който гарантира съгласувана система за събиране на статистически данни, както и засилен подход на държавите членки към превенцията и преследването на всички форми на насилие срещу жени и момичета и насилие, основано на пола, и който улеснява достъпа до правосъдие;
11. изисква от Съвета да приведе в действие т.нар. клауза за преход, като приеме единодушно решение за определяне на насилието над жени и момичета (и други форми на основано на пола насилие) за форма на престъпност, включена в член 83, параграф 1 от ДФЕС;
12. признава огромната работа, извършена от организациите на гражданското общество за предотвратяване и борба с насилието срещу жени и момичета, както и за защита и подкрепа на жертвите на насилие;
13. призовава държавите членки и заинтересованите страни, в сътрудничество с Комисията и женски НПО и организации на гражданското общество, да допринесат за разпространението на информация относно Конвенцията, програмите на ЕС и наличното по тях финансиране за борба с насилието по отношение на жените и защитата на жертвите;
14. призовава Комисията и Съвета да си сътрудничат с Парламента, за да се определи постигнатият напредък по отношение на равенството между половете, като отправя искане към тройното председателство да положи значителни усилия, за да изпълни своите ангажименти в това отношение; призовава за среща на върха на ЕС по въпросите на равенството между половете и правата на жените и момичетата, за да се поемат подновени ангажименти;
15. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата на държавите членки, както и на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.